

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617200299
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8617200299.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobkyne: B.. D. O., C.. XX.XX.XXXX, S. W. XXX, XXX XX N., právne zastúpenej JUDr. Janou Čepčekovou, advokátkou, IČO: 42 343 224, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Y.. B. T., C.. XX.XX.XXXX, S. P. X. B. XXX/XX, XXX XX O., právne zastúpenému JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, IČO: 42 032 415, so sídlom Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o vydanie hnutelných vecí, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 2C/3/2017-152 zo 7. februára 2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni originály obrazov: a) od akademického maliara X. V. s vyobrazením kvetov - zátišie kytice 11 záhradných kvetov vo váze, technika olej na plátne, dielo je rámované v bielom ráme, podpísané autorom, rozmer diela s rámom odhadom cca 102 cm x 87 cm, obraz charakterizujú teplé prevládajúce červené, ale aj ružovo pudrové farby vyobrazených kvetov so zelenými listami vo váze s uchom teplej červenej farby, ktorej horná časť je orámovaná tmavou žltou až okrovou farbou. Váza s uchom je položená na stolíku červených farieb. Pozadie obrazu tvoria akcenty tónov farieb modrofialového a žltohnedého pozadia v hornej tretine obrazu, b) od akademického maliara X. V. s vyobrazením klauna - jedná sa o figurálnu maľbu charakterizujúcu postavu klauna, technika olej na plátne, dielo nie je rámované, podpísané autorom, rozmer diela odhadom cca 28 cm x 21 cm, obraz charakterizujú prevládajúce živé teplé farby v rôznych obmenách plnofarebných kriviek prevažne červenej a žltej farby klauna držiaceho v pravej ruke hudobný nástroj trúbku, obraz v ľavom hornom okraji začína červenou farbou, následne prechádza do modrej, postupne zase do odtieňov červenej a končí prechodom škálou zelenej a červenej farby v ľavom hornom okraji obrazu. Figurálna postava klaun má na hlave čiapku s brmbolcom v odtieňoch červenej farby, ktorá je po stranách vytočená smerom von. Klaun má červený nos a na tvári úsmev. Okolo krku biely golier. Je oblečený v odevu s dlhým rukávom, ktorý je v červenej a žltej farbe s dvoma väčšími žltými gombíkmi, c) od akademického maliara X. V. s vyobrazením krajiny - jedná sa o krajinnú maľbu horského typu s vyobrazením stromov a horizontálneho pozadia lesnej krajiny, technika olej na plátne, dielo je rámované rámom rustikálneho galerijného typu v zlatej farbe, dielo je podpísané autorom, rozmer diela s rámom odhadom cca 51 cm x 60 cm, obraz charakterizuje krajina lesného smrekového typu s vysokým horizontálnym pozadím lesa a nad ním sa tiahnucou oblačnou oblohou, ľavú spodnú polovicu obrazu charakterizuje horský potok vo svetlých tónoch modrých farieb, kde na ľavom brehu sú zreteľné dva smrek. Pravú stranu brehu v popredí charakterizuje dominantný smrek a za ním s postupným prechodom stromov do splynutého celku. Obraz

je charakteristický farebnou škálou a v obmenách zelených, hnedých a modrých farieb typických pre horskú krajinu, d) od akademického maliara X. V. s vyobrazením krajiny - jedná sa o krajinnú maľbu so stromami listnatého typu, technika olej na plátne, dielo je rámované tenkým rámom moderného typu hnedej tmavej farby, dielo je podpísané autorom, rozmer diela bez rámu odhadom 35 cm x 50 cm, dielo charakterizuje rozľahlá krajina so stromami listnatého typu, bez horizontálneho pozadia, obraz je charakteristický prevažne živými farbami v rôznych tónoch oranžovej, béžovej a svetlošedej farby, dielo je charakteristické hmlistým vyobrazením stromov bez ich jasných kontúr, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66 %.

2. 2.1 Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 26. januára 2017 domáhala vydania dámskeho kožucha zo striebornej líšky, obrazu olej na plátne od akademického maliara R.. I. s vyobrazením osobného portréту žalobkyne, obrazu olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením kvetov, obrazu olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením stromov, obrazu olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením stromov a obrazu olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením klauna.

2.2 Rozsudkom, č. k. 2C/3/2017-60 z 8. decembra 2017, súd zastavil konanie v časti o vydanie dámskeho kožucha zo striebornej líšky a obrazu olej na plátne od akademického maliara R.. I. s vyobrazením osobného portréту žalobkyne, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni a) obraz olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením kvetov, b) obraz olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením stromov, c) obraz olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením stromov a d) obraz olej na plátne od akademického maliara X. V. s vyobrazením klauna do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.3 Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni obrazy - olej na plátne od akademického maliara X. V. - s vyobrazením kvetov, stromov, stromov a klauna a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Mal za to, že bolo procesnou povinnosťou prvoinštančného súdu, aby vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov žaloby, pretože z nej podľa neho nebolo zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietla a priznáva žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

2.4 Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 11Co/21/2018-77 z 19. júna 2018, zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.5 Súd prvej inštancie po vrátení veci uznesením, č. k. 2C/3/2017-85 zo 6. novembra 2018, pripustil zmenu žaloby takto: „Žalovaný je povinný vydať žalobkyni originály obrazov: a) od akademického maliara X. V. s vyobrazením kvetov - zátišie kytice 11 záhradných kvetov vo váze, technika olej na plátne, dielo je rámované v bielom ráme, podpísané autorom, rozmer diela s rámom odhadom cca 102 cm x 87 cm, obraz charakterizujú teplé prevládajúce červené, ale aj ružovo pudrové farby vyobrazených kvetov so zelenými listami vo váze s uchom teplej červenej farby, ktorej horná časť je orámovaná tmavou žltou až okrovou farbou. Váza s uchom je položená na stolíku červených farieb. Pozadie obrazu tvoria akcenty tónov farieb modrofialového a žltohnedého pozadia v hornej tretine obrazu, b) od akademického maliara X. V. s vyobrazením klauna - jedná sa o figurálnu maľbu charakterizujúcu postavu klauna, technika olej na plátne, dielo nie je rámované, podpísané autorom, rozmer diela odhadom cca 28 cm x 21 cm, obraz charakterizujú prevládajúce živé teplé farby v rôznych obmenách plnofarebných kriviek prevažne červenej a žltej farby klauna držiaceho v pravej ruke hudobný nástroj trúbku, obraz v ľavom hornom okraji začína červenou farbou, následne prechádza do modrej, postupne zase do odtieňov červenej a končí prechodom škálou zelenej a červenej farby v ľavom hornom okraji obrazu. Figurálna postava klaun má na hlave čiapku s brmbolcom v odtieňoch červenej farby, ktorá je po stranách vytočená smerom von. Klaun má červený nos a na tvári úsmev. Okolo krku biely golier. Je oblečený v odeve s dlhým rukávom, ktorý je v červenej a žltej farbe s dvoma väčšími žltými gombíkmi, c) od akademického maliara X. V. s vyobrazením krajiny - jedná sa o krajinnú maľbu horského typu s vyobrazením stromov a horizontálneho pozadia lesnej krajiny, technika olej na plátne, dielo je rámované rámom rustikálneho galerijného typu v zlatej farbe, dielo je podpísané autorom, rozmer diela s rámom odhadom cca 51 cm x 60 cm, obraz charakterizuje krajina lesného smrekového typu s vysokým horizontálnym pozadím lesa a nad ním

sa tiahnuťou oblačnou oblohou, ľavú spodnú polovicu obrazu charakterizuje horský potok vo svetlých tónoch modrých farieb, kde na ľavom brehu sú zreteľné dva smrek. Pravú stranu brehu v popredí charakterizuje dominantný smrek a za ním s postupným prechodom stromov do splynutého celku. Obraz je charakteristický farebnou škálou a v obmenách zelených, hnedých a modrých farieb typických pre horskú krajinu, d) od akademického maliara X. V. s vyobrazením krajiny - jedná sa o krajinnú maľbu so stromami listnatého typu, technika olej na plátne, dielo je rámované tenkým rámom moderného typu hnedej tmavej farby, dielo je podpísané autorom, rozmer diela bez rámu odhadom 35 cm x 50 cm, dielo charakterizuje rozľahlá krajina so stromami listnatého typu, bez horizontálneho pozadia, obraz je charakteristický prevažne živými farbami v rôznych tónoch oranžovej, béžovej a svetlošedej farby, dielo je charakteristické hmlistým vyobrazením stromov bez ich jasných kontúr, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2.6 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočnosti, že rozsudkom, č. k. 7C/148/2010-16 zo 6. októbra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. novembra 2010, bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného uzatvorené 26. októbra 1991, rozvedené.

2.7 Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných obrazov a tieto obrazy sa nachádzajú u žalovaného.

2.8 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

2.9 Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa je vlastníčkou obrazov, ktorých vydania sa domáha a žalovaný má tieto obrazy neoprávnene v držbe, a preto uložil žalovanému povinnosť vydať tieto obrazy žalobkyni.

2.10 Súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovení § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 255 ods. 2 CSP, v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 CSP a s ohľadom na procesné zavinenie žalobkyne v časti o vydanie dámskeho kožucha zo striebornej líšky, späťvzatie žaloby v časti o vydanie obrazu od akademického maliara R.. I. s vyobrazením osobného portréту žalobkyne a úspech žalobkyne v časti o vydanie štyroch obrazov, teda na úspech žalobkyne v rozsahu 83 % a úspech žalovaného v rozsahu 17 %, priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K porušeniu práva na spravodlivý proces tvrdil, že súd prvej inštancie uznesením o zmene žaloby potvrdil, že žalobkyňa požaduje iné plnenie ako požadovala pôvodne, a preto musel rozhodnúť aj o zastavení konania o pôvodnej žalobe. Z dôvodu, že súd takto nepostupoval zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok, že nemohol realizovať svoje procesné práva, nakoľko mu nebolo a nie je zrejme, čo bolo predmetom tohto súdneho sporu. Ďalej konštatoval, že súd vo vzťahu k zmenenej žalobe ani nemohol vyhodnotiť dokazovanie, ktoré vykonal k plneniu, ktorého sa žalobkyňa pôvodne domáhala, pretože „svedkovia“ sa vyjadrovali k inému plneniu ako je plnenie pojaté do výrokovvej časti napadnutého rozsudku, a teda pokiaľ by si mal osvojiť názor, že pri nezmenenom skutkovom základe súd priznal aj iné, než pôvodne požadované plnenie, zrejme by dospel k záveru, že súd by priznal žalobkyni akýkoľvek ňou uplatnený nárok. Čo sa týka odvolacej námietky, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, žalovaný mal za to, že bolo procesnou povinnosťou súdu prvej inštancie, aby vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov žaloby, z ktorej nebolo zrejme, čoho sa žalobkyňa domáha, pričom podotkol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie by nebolo ani vykonateľné, keďže nevyhnutným predpokladom na prípadný výkon rozhodnutia je, aby práva a povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami tvrdil, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že žiadny zo svedkov nepotvrdil, aby obrazy, ktorých sa domáhala žalobkyňa vôbec existovali. Preto podľa neho súd prvej inštancie z takto vykonaných dôkazov nemohol dospieť k skutkovému záveru, že mal u seba veci, ktoré patria do výlučného vlastníctva žalobkyne. Súčasne poznamenal, že je logické, že neexistenciu veci nemôže preukázať, a teda preukázanie opaku bolo dôkaznou povinnosťou žalobkyne. Ohľadom namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaný poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal s tým, že na všetky hnutelné veci, ktoré zostali v byte sporových strán, a ktoré neboli predmetom vypořádania ich

bezpodielového spoluvlastníctva platí zákonná domnienka podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a pri ostatných veciach by boli naplnené aj predpoklady nadobudnutia ich vlastníctva podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/59/2012 z 30. októbra 2012). Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá a priznáva žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného v súdom určenej lehote nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie okresného súdu. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

9. K odvolacej námietke žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/218/2010 z 23. novembra 2010, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06 z 8. júna 2006).

10. Okolnosť, že odvolací súd v uznesení vyslovil, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyňu na odstránenie väd žaloby spočívajúcich v neurčitosti petitu - v identifikácii veci, ktorých vydania sa domáha a súd prvej inštancie na základe podania žalobkyne z 24. októbra 2018 označeného ako „Úprava návrhu petitu podanej žaloby zo dňa 22.1.2017 v nadväznosti na uznesenie KS Prešov sp. zn. 11Co/21/2018-77 zo dňa 19.6.2018“ uznesením pripustil zmenu žaloby, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces.

11. Hoci odvolací súd nespochybňuje, že postup súdu prvej inštancie nebol správny, keď na základe podania žalobkyne, ktorým mal byť upravený petít žaloby z dôvodu jeho neurčitosti, uznesením pripustil zmenu žaloby, súčasne konštatuje, že v skutočnosti bola následkom takéhoto pripustenia zmeny žaloby konkretizácia tých istých hnutelných vecí, ktorých vydania sa žalobkyňa domáhala žalobou, ktorej petít bol neurčitý, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobkyňa požaduje iné plnenie ako požadovala pôvodne.

12. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci.

13. Odvolací súd však za daných okolností považuje odvoláciu námietku žalovaného, podľa ktorého bolo procesnou povinnosťou súdu prvej inštancie, aby vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov žaloby, z ktorej nebolo zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha, za irelevantnú, pretože odvolací súd poukázal na tento nedostatok žaloby už v predchádzajúcom odvolacom konaní a na základe toho bol po vrátení veci súdu prvej inštancie petít žaloby aj náležite upravený.

14. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že žiadny zo svedkov nepotvrdil, aby obrazy, ktorých sa domáhala žalobkyňa vôbec existovali, keďže zo zápisnice o pojednávaní uskutočnenom 14. júla 2017 obsahujúcej aj svedecké výpovede má za preukázané, že svedok B. I. uviedol „Keď sa vydávali dcéry, tak otec žalobkyne každej na pamiatku daroval dva alebo tri obrazy, ktoré máme doma. Viem o tom, že aj žalobkyňa daroval nejaké obrazy, a to také, ktoré si sama žalobkyňa vybrala. Viem, že išlo o obrazy od akademických maliarov. Konkrétne viem, že išlo o nejaký portrét a išlo o akademického maliara I.. Ja neviem, aké si konkrétne potom žalobkyňa vybrala ďalšie obrazy. Ja som za vlastníka predmetných obrazov pokladal rodičov žalobkyne, pretože oni spolu tieto obrazy zbierali.“, svedok W. B. uviedol: „Čo sa týka obrazu, ja viem, že moja švagriná, teda žalobkyňa dostala nejaké obrazy od svojich rodičov. Myslím si, že ich dostala asi štyri alebo päť, ja si už presne nepamätám, kedy darovali rodičia žalobkyňa tieto obrazy, či to bolo ešte pred svadbou alebo po svadbe.“ a svedkyňa Y. B.Á. uviedla „Keď sa išli aj moje sestry vydávať, tak vždy moji rodičia darovali každej z dcér nejaké obrazy, dokonca aj bratovi. Ja neviem prečo si nárokuje na tieto obrazy aj žalovaný, lebo moji rodičia by mu v živote žiadne obrazy nedarovali. Ja si to myslím preto, lebo zo strany rodičov išlo o dary, ktoré darovali svojím deťom. Ja nechápem, prečo ich žalovaný nechce vydať, keď vie, že nie sú jeho a určite to tak je.“ Zároveň zo zápisnice o výsluchu svedkyne B.. X. Č. má za preukázané, že uviedla „Moja dcéra, teda žalobkyňa si tie jednotlivé obrazy vzala. Z môjho bytu si ich postupne brávala po vydaji, a to, už keď mala so svojím manželom, teda žalovaným byť. Ja neviem presne uviesť, kedy postupne si brávala tieto obrazy. Keď zariadovала byť viem, že vždycky prišla za mnou a ukázala mi, že ktorý obraz si chce zobrať a ja som jej to dovolila. Vtedy ešte žil aj môj manžel a aj on dal na to súhlas. Vždycky si zobrala obraz iba s naším dovolením. Ja so svojím manželom sme

tie obrazy darovali iba dcére. Nechceli sme ich darovať aj žalovanému. Ako som už uviedla, v podstate spolu s manželom sme darovali žalobkyni predmetné obrazy.“

16. K odvolacej námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Odvolací súd však v prejednávanej veci považuje túto odvoláciu námietku žalovaného za nedôvodnú. Ak žalovaný v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal s tým, že na všetky hnutelné veci, ktoré zostali v byte sporových strán, a ktoré neboli predmetom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva platí zákonná domnienka podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a pri ostatných veciach by boli naplnené aj predpoklady nadobudnutia ich vlastníctva podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/59/2012 z 30. októbra 2012), tak odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa s touto otázkou ani vysporiadať nemal, pretože práve aplikáciou citovaných ustanovení by dospel k neprávnomu právnomu posúdeniu veci.

18. Pokiaľ je aplikácia ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka vylúčená z dôvodu podania žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v trojročnej prekluzívnej lehote, aplikáciu ustanovenia § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka vylučuje absencia dobromyseľnosti žalovaného o tom, že mu predmetné obrazy patria.

19. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Správnomu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni originály uvedených obrazov zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

21. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu a zároveň žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal, preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).